

16. Viner J. (1955). International Trade Theory and its Present-Day Relevance. Economics and Public Policy.
17. Wacziarg R., Welch, K. H.(2003). Trade Liberalization and Growth: New Evidence. NBER Working Paper No. 10152, 1-90
18. 10 benefits from the WTO trading system (2008). World Trade Organization.WTO OMC ISBN 978-92 870-3436-6. Retrieved from:
https://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/10ben_e/10b00_e.htm#10benefit_menu
- Global Economic Prospects (2005). Trade regionalism and Development. The World Bank, Wash.
19. World tariff profiles. (2018). (2017). (2016). World Trade Organization. Social-Economic Development Strategy of Georgia - "Georgia 2020" Retrieved from:
<http://www.economy.ge/ge/economic-legislation/saqartvelo-2020>
20. National Statistics office of Georgia [http:// www.geostat.ge](http://www.geostat.ge)
21. WTO TBT website: <http://tbtime.wto.org/web/pages/search/stc/Search.aspx>
22. World Trade Organization. (2016), Recent developments in regional trade agreements, available from https://www.wto.org/english/tratop_e/region_e/rtajuly-dec16_e.pdf [28th July 2017].

Ткаченко Поліна,
аспірантка, старший викладач
кафедри економіки і менеджменту агробізнесу
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
p.tkachenko@kneu.edu.ua

СТРАТЕГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ІННОВАЦІЙ, ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

У тезах розглянуто взаємозв'язок сучасного етапу розвитку економіки із тенденціями стратегічного менеджменту інновацій. Визначено основні етапи побудови ефективної системи реалізації стратегічного менеджменту інновацій на підприємстві. Підкреслено, що ефективний перебіг інноваційної діяльності на підприємстві може гарантувати підвищення його конкурентоспроможності та закріплення позицій на ринку. Зазначено, що на даному етапі розвитку економіки, стратегія інновацій вже не є функціональною стратегією, а стає пріоритетним напрямком роботи підприємства.

Ключові слова: інноваційна економіка, інноваційна діяльність, стратегічний менеджмент інновацій

Polina Tkachenko,

Postgraduate student, Senior Lecturer

Agribusiness Economics and Management Department

State Higher Educational Institution

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

p_tkachenko@kneu.edu.ua

STRATEGIC INNOVATION MANAGEMENT AS A PRIORITY AREA OF ENTERPRISE DEVELOPMENT

The thesis deals with the relationship of the economic development current stage with the strategic innovation management tendencies. The main stages of building an effective system for implementing strategic innovation management at the enterprise are determined. It is emphasized that effective flow of innovative activity in the enterprise can guarantee its competitiveness increase and consolidation of positions in the market. It is noted that at this stage of economic development, the innovation strategy is no longer a functional strategy, but becomes a priority area of the enterprise.

Keywords: innovation economy, innovation activity, strategic innovation management

На сучасному етапі розвитку економіки, її можна охарактеризувати таким поняттям як «інноваційна економіка». Зважаючи на те, що розвиток фундаментальних і прикладних знань дозволяють генерувати безперервний потік інновацій, виникає потреба у відповідному стратегічному управлінні.

Під поняттям «інноваційна економіка» ми розуміємо економіку нового типу, що збігається з традиційною за цілями, але відмінного від неї домінуючим продуктом (інноваціями), організацією управління даним продуктом (в наслідок зміни об'єктивних законів управління), значенням людського капіталу (як творця інтелектуального капіталу) [1].

Для сучасної економіки характерними є наступні особливості:

1. Знання є основним ресурсом підприємства є знання, а традиційні фактори виробництва займають другорядну позицію.

2. Підприємства, що використовують інноваційні технології, займають домінуючу позицію на ринку.
3. Підвищення вимог до персоналу, який має володіти відповідними навичками для ефективної роботи.
4. Від рівня впроваджених інновацій на підприємстві, залежить його конкурентоспроможність на ринку.
5. Великий попит на працівників із високою кваліфікацією та орієнтацією на кар'єрну перспективу [2].

Отже, інноваційна діяльність стає пріоритетним напрямком розвитку економіки. Можна дійти висновку, що лідерами ринку стають, перш за все, інноваційно-спрямовані підприємства. Звідси випливає, що важливим завданням є побудова на підприємстві ефективної системи управління інноваційною діяльністю.

Назаренко І.М. визначає стратегічний менеджмент інновацій як «процес управління інтелектуальним потенціалом працівників (новаторів), інноваційними процесами та іншими ресурсами підприємства з метою підвищення конкурентоспроможності, цінності, інвестиційної привабливості та зростання вартості бізнесу суб'єкта господарювання з урахуванням умов зовнішнього середовища» [2].

На нашу думку, для забезпечення ефективності перебігу інноваційної діяльності на підприємствах необхідно:

1. У стратегії розвитку підприємства агробізнесу визначити пріоритет інноваційної діяльності.
2. Забезпечити відповідні умови внутрішньої інфраструктури підприємства, які забезпечать реалізацію визначеної стратегії.
3. Сформувати мотиваційний механізм.
4. Забезпечити своєчасний та відповідний контроль за ходом реалізації інноваційної стратегії.

Отже, можна стверджувати, що вищенаведені кроки можуть забезпечити реалізацію цілей стратегічного менеджменту інновацій на підприємствах.

Стратегічна орієнтованість заходів інноваційної діяльності може забезпечувати конкурентоспроможність підприємств. Згідно чинних міжнародних стандартів, інформація про інновації охоплює лише технологічні інновації, які охоплюють нові продукти та процеси, а також їх суттєві технологічні вдосконалення. Об'єднання цілей технічного розвитку та капіталовкладень, результатом якого буде запровадження нових технологій, що дозволить

пропонувати ринку новий продукт обумовлене стратегічною спрямованістю інноваційного менеджменту підприємств.

Рівень реалізації інноваційних заходів підприємствами визначаються двома складовими: обсягами та рівнем використання наявних на підприємстві ресурсів (у тому числі й інформаційних); ринковою позицією підприємства (часткою на ринку, ступенем доступу до джерел сировинно-ресурсного забезпечення, позицією у конкурентній боротьбі тощо).

Вищезазначені складові необхідно враховувати підприємствам під час вибору типу інноваційної стратегії. Нині у світовій практиці дедалі чіткіше простежується така інноваційна стратегія, в основу якої покладено прогнозування кризових станів підприємства та відповідне превентивне впровадження новин як запобіжного заходу щодо попередження кризи та усунення її негативних наслідків [3]. Вважаємо, що саме така стратегія має повинна орієнтиром і для підприємств України.

Зазвичай інноваційну стратегію підприємства відносять до функціональних стратегій, але на нашу думку, її не можна звести лише до рівня НДДКР. Інноваційна стратегія підприємства має безпосередній вплив на всі його підрозділи та передбачає сталий і рівномірний розвиток. Інноваційна стратегія має спонукати до дії всі функціональні ланки підприємства в системі стратегічного управління, оскільки зусилля менеджерів мають бути направлені на безперервне вдосконалення процесів, які мають найбільше значення для забезпечення досягнення стратегічної мети підприємства.

Отже, вважаємо, що проблема розвитку інноваційної діяльності на підприємствах є складною і багатогранною. Проте, інноваційна стратегія визначається як перспективний напрям розвитку, яка створює сприятливе середовище для ефективного використання ресурсного потенціалу та формування конкурентоспроможності підприємства.

Список використаних джерел

1. Научно-практический семинар "Развитие конкурентоспособности в экономике знаний: новые подходы к управлению человеческими ресурсами" [Электронный ресурс] // Вестник С.-Петербург. Ун-та Сер. Менеджмент. — 2011. — Вып. 1. — С. 175—179. — Режим доступа: <http://www.vestnikmanagement.spbu.ru/archive/pdf/501.pdf>
2. Назаренко І.М. Стратегічний менеджмент знань та інновацій в контексті розвитку стратегічного управління» / І.М. Назаренко // Економічна наука – 2015р. – Вип.1 – с. 9-13

3. Березіна Л.М. Інноваційна політика підприємств АПК: тактичні та стратегічні аспекти / Л.М. Березіна / Маркетинг і менеджмент інновацій -2013р. - №4 –с. 122-132

Фіалковський Андрій,

аспірант кафедри економіки і підприємництва
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Andrey.Fialkovsky@progresstech.aero

ІННОВАЦІЙНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК КОНВЕРГЕНЦІЯ КРЕАТИВУ ТА БІЗНЕСУ

Анотація

Інноваційне підприємництво представлено як а) поєднання креативу та економіки для створення нової якості та її комерціалізації, б) як конвергенцію, що відбувається в процесі розвитку системи інноваційного підприємництва та управління ним на основі зближення форм та методів ведення бізнесу. Виділені сфери конвергенції, серед яких відмічені технологічна, продуктова, ресурсна, управлінська, ділова.

Ключові слова: конвергенція, інноваційне підприємництво, креатив, бізнес.

Fialkovskyi Andryi,

PhD student of the Department of Economics and Entrepreneurship,
Uzhhorod National University

Andrey.Fialkovsky@progresstech.aero

INNOVATION ENTREPRENEURSHIP AS A CONVERGENCE OF CREATIVE AND BUSINESS

Innovative entrepreneurship is represented as a) a combination of creativity and economy for the formation of new quality and its commercialization, b) as a convergence that occurs in the process of developing and managing a system of innovative entrepreneurship based on the convergence of